

Hôm nay, tôi muốn mời B bên cùng tôi bước vào một buổi trưa nóng nực, nhưng chúng ta sẽ cùng nhau ngồi bên một bàn gỗ để kinh nghiệm một cái gì thật mát mẻ của một mùa xuân trong mùa hè. Phúc Âm Giăng ghi lại câu chuyện một thiêu phu người Sa-ma-ri gặp Chúa bên bàn gỗ vào một buổi trưa.

Câu chuyện này cho thấy một cuộc gặp gỡ là một sự kiện nhưng có thể rất phù hợp với hoàn cảnh của chúng ta hiện tại. Trước hết chúng ta cần biết Sa-ma-ri là một sắc dân lai, bên người Do-thái thì kỳ kỳ khinh miệt và không bao giờ giao thiệp. Khi một người nào đó nói với họ, hãy dùng từ "Sa-ma-ri" để gọi người đó. Người Do-thái không giao thiệp, không tiếp xúc và khinh miệt người Sa-ma-ri như vậy, nhưng Chúa Giê-xu đã không coi một sự kiện đám dân này, Người đến với họ. Thông thường, nhưng người Do-thái khác tránh không đặt chân lên phần đất của người Sa-ma-ri dù phải đi xa hơn, nhưng Chúa Giê-xu lại đi ngang qua phần đất đó.

Có thể có một sự người trong chúng ta nghĩ rằng mình là con người tốt lành, Chúa sẽ ngoan ngoãn như một đứa, không chú ý gì đến mình đâu, nhưng không phải như vậy, chúng bao giờ có một sự kiện đó. Thiên Chúa luôn luôn thương yêu chúng ta và sẵn sàng đến với chúng ta nếu chúng ta chịu đón tiếp Ngài. Chúa đã đến với thiêu phu người Sa-ma-ri là một dân tộc bị khinh miệt, coi thường, Chúa chấp nhận sự đến với chúng ta dù chúng ta thuộc thành phần nào trong xã hội, dù quá kỳ của chúng ta như thế nào. Thiên Chúa luôn luôn thương yêu và Ngài đến với tất cả mọi người không phân biệt một ai! Đó là điểm đầu tiên chúng ta cần ghi nhớ trong cuộc đời đi tìm gặp Chúa Cứu Thế và thiêu phu người Sa-ma-ri: Chúa không phân biệt ai cả, Chúa thương yêu và đến với tất cả mọi người.

Điểm tiếp theo trong cuộc đời đi tìm và đời sống của Chúa Giê-xu và thiêu phu người Sa-ma-ri là chúng ta trao đời cho một sự kiện vi phạm luật. Chúa xin người thiêu phu nhận một người khi nào cho bà ta nhận nhiên và đặt câu hỏi, làm thế nào một người Do-thái như ông lại đi xin một người người Sa-ma-ri như tôi. Thế thì Chúa chấp nhận gọi tên tội lỗi chú ý đến điều bà ta đến để thấy rõ nhu cầu tâm linh của mình. Bên thân mình, ngày nay Thiên Chúa cũng có thể làm một điều tương tự với chúng ta. Ngài cho phép chúng ta hoàn cảnh khác nhau đến với chúng ta để chúng ta như một chân lý cao siêu mà chúng ta.

Sau khi thiêu phẫn ngấm nhiên, Chúa nói thêm: "Nếu chưa biết được tình hình Thiên Chúa dành cho cha và biết tôi là ai, tất cả sẽ xin tôi cho những hàng sống." Tánh nhiên này đến ngấm nhiên khác, thiêu phẫn hỏi lại: "Thưa ông, giảng thì sâu mà ông không có gầu dây gì cả làm sao ông mức được những sống đó?" Chúa Giê-xu mặt lên nói đã a thiêu phẫn đến ngấm nhiên thưa, Chúa bảo: "Ai uống những này sẽ còn khát mãi những uống những tôi cho sẽ chẳng bao giờ khát nữa. Những tôi cho sẽ thành một mạch những trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sẽ sống vĩnh cửu." Tánh này xin những bây giờ Chúa trở thành những cho những. Tánh này đã bây giờ thành những hàng sống. Đây là những mạch đời, những mạch đi mà Thiên Chúa muốn đến chúng ta đi.

Thiêu phẫn những Sa-ma-ri đến giảng mức mạch, đã thưa mãi một nhu cầu thì xác nhận Chúa Giê-xu cho thấy có một nhu cầu khác quan trọng hơn, cấp bách hơn, đó là nhu cầu tâm linh. Bên và tôi cũng vậy, chúng ta đang sống trong một thế giới đầy vật chất và chẳng ngừng vật chất chẳng nghĩa, những con người chúng ta không phải chỉ là vật chất, không phải chỉ có vật chất. Nếu vật chất có thể giải quyết được vấn đề thì Hoa-khí hơn phải là nơi hạnh phúc nhất trên gian. Những thế cho thấy người ta vẫn đau khổ và vẫn tiếp tục tìm kiếm. Lâu rồi tôi không nói câu này những hôm nay tôi muốn nhắc lại, đó là câu của Thánh Augustin. Ông nói: "Chúa đã tạo nên chúng con cho chính Chúa nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ an nghỉ cho đến khi nào chúng con tìm an nghỉ nơi chính Chúa."

Bên thân mình, sâu kín trong tâm hồn chúng ta có một khát khao vô cùng vô tận mà những của đời này không bao giờ làm thỏa mãn tâm hồn chúng ta được, dù đó là ly cà-phê đến hay chén rượu cay, dù đó là đồ ăn vật chất hay đầy đủ danh vọng tiếng tăm. Con người là một sinh vật tâm linh cho nên chẳng có thể thỏa mãn khi ta đeo đuổi tìm kiếm những giá trị tâm linh.

Nghe Chúa Giê-xu nói về một thế những uống vào không bao giờ khát nữa, thiêu phẫn những Sa-ma-ri vui hơn lên và thưa với Chúa: "Thưa ông, xin ông cho tôi uống những này cho đã khát đỡ khỏi khát nữa đây mức những này!" Nghe thiêu phẫn nói như vậy lại Chúa phải chờ đợi cho cha thấy việc phải làm, những Chúa đã làm cho chẳng ngấm nhiên lên thì thôi. Chúa bảo: "Chẳng đi với anh đến đây!" Thiêu phẫn này chờ chờ nghĩ thầm, "Mình xin những hàng sống thì sao ông ta lại bảo gọi chẳng đến đây làm gì?" Những đây là một câu hỏi thật quan trọng, đây là câu hỏi khiến cho cuộc đời của thiêu phẫn này đến hàng. Chúa Giê-xu thưa rõ con người thì cả Bà. Chúa biết bà là hàng người như thế nào như là Chúa nói tiếp theo: "Chẳng nói chẳng không chẳng cũng phải vì chẳng đã có năm đời chẳng còn người đang sống với chẳng cũng chẳng phải chẳng." "

Chúa Giê-xu biết rõ thiêu phẫn này cần những hàng sống, những người này sẽ không bao giờ

nhìn được những hàng sông cho đến khi nào ngừng lại như tôi của mình, ăn năn và quay lại sông mặt nước đời ngay thẳng. Câu nói, "Chờ đi với gia đình đây" của Chúa cho là cách giúp cho thiêu phu này thấy rõ con người thật của mình, để rồi sắp đặt và kinh nghiệm được những sông của Chúa. Chúng ta sẽ dành thêm thì giờ lên tôi để nói với kết cuộc của câu chuyện này, nhưng hôm nay ta hãy dừng lại và tạm thời, tôi có điểm nào ngừng lại với thiêu phu với thiêu phu này. Thật ra mà chúng ta không cách này thì cách khác giúp thiêu phu này trên nhu cầu phụng dưỡng đời. Chúng ta ai cũng khao khát mặt cái gì đó cho cuộc đời, mặt cái gì đó có thể đem lại cho mình thật là mãn hoàn toàn. Chúng ta đã thử nhiều cách, từ lúc thú nhận tu trì, từ phóng túng đến kỷ luật, từ cuộc vui suốt sáng trên cõi đời đêm bên những canh bài canh gác cho đến việc nghiêm túc thiêu. Nhưng sâu kín trong tâm hồn vẫn là mặt trống vắng, trống vắng như tôi Chúa Giê-xu đã nói: "Ai uống nước này sẽ còn khát mãi!" Nước của trên gian, của đời, của con người sẽ không bao giờ đem lại thật là mãn cho tâm hồn. Chỉ những hàng sông của Thiên Chúa mới đem lại cho chúng ta thật là mãn thật sự, nhưng bắt đầu tiên để nhận những sông đó là mặt tâm hồn ăn năn, hối cải, ý thức tình trống tôi của mình và quay về với Thiên Chúa như người con phóng đảng hối lỗi trở về nhà cha, chờ đợi và chờ đợi cách đó ta mới có thể kinh nghiệm những hàng sông của Thiên Chúa.

Chúng ta đang sống trong Mùa Hè, thời tiết nóng nực và ta khát những nhu cầu. Nhưng tâm hồn chúng ta còn khao khát nhu cầu hồn nhiên, còn cần những mát nhu cầu hồn nhiên. Nguồn những sông duy nhất đến từ thiên thượng, từ Chúa Cha Thiên Giê-xu, Đấng đã giáng trần đổ máu của Ngài ra để ban cho chúng ta sự sông đó. Nếu bạn đang khao khát những sông bên bờ giúp của cuộc đời, tôi mời bạn đến với Chúa Giê-xu, tiếp nhận những sông của Chúa để tâm hồn bạn được thanh thản và thật là mãn. Tâm hồn bạn chỉ có thể được thanh thản và thật là mãn khi tôi của bạn được tha và sẽ tha thật đó đến từ Chúa Cha Thiên Giê-xu, Đấng đã gánh lấy tội của bạn và chịu chết thay cho bạn. Ngài thấu rõ lòng bạn như đã thấu rõ lòng của thiêu phu bên bờ giúp. Hãy xưng nhận tội lỗi và cầu xin nhận tha thật của Chúa để kinh nghiệm được niềm vui và sẽ thanh thản trong tâm hồn như người khát nước tìm được nguồn những sông và kinh nghiệm mùa xuân trong mùa hè.

Mục sư Nguyễn Thị

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành